BOŽENKA BUDE MÍTI SVATBU.

Napsal Boh. Neklan.

Nastávající ženuška, Boženka, stojí u rozpálených kamen také strašně "rozpálená" kuchařským uměním, v němž se právě procvičuje, aby příštímu choti, nastávajícímu advokátovi, dovedla v kuchyni připraviti ráj na zemi. Zkouší právě, jak se dělá rajská omáčka. Opásána bílou zástěrkou, která jí roztomile sluší, čte dychtivě u kamen v obrovské "Kuchařce", kterou jí před nedávnem starostlivá máti koupila, "aby v příští mladé domácnosti nic nechybělo".

Božička "umí všecko". Tak na příklad: hrát na piano. Rudínek, příští přednosta domácnosti, říká, že hraje všecko náramně krásně, maminka však říká, že tomu Rudínek nerozumí, protože prý Božčinu hru od flašinetu nelze ani rozeznati, a utíká vždycky do kuchyně. Tatínek se vždycky zavře raději v pracovně, dá si pořádný kus vaty do uší a naříká, že "do piana zbytečně dal fůru peněz za hodiny", protože prý její hra tahá za uši. Dodává k tomu zcela opravdově, že prý beztak jen proto domácí zase na ně tak nehorázně přirazil. Konečně další kritik jejího umění hry na piano, bratr student ze třetí třídy gymnasia, si vždycky zacpává uši a mlátí zoufale při její hře do stolu, křiče při tom huronsky, že ho ta její kočičina připraví o mužné nervy. Boženka věří jedině Rudínkovi, protože se mu to líbí a proto že ho "ohromně" miluje.

Dále umí Boženka tři řeči: francouzsky, německy a česky. Nic snad nevadí, že v dopisech Rudínkovi — je jich hezká hromádka — si pořád plete tvrdé "y" s měkkým a vždy důsledně píše "myluji". Snad úmyslně, na důkaz své prudké lásky k němu. Francouzsky umí velmi hezky. Co na tom, že pravý Francouz by jí nerozuměl ani tři slova? Za to němčinu ovládá tak dokonale, že si ji velmi často plete s češtinou, tak že říká na příklad "mutrle", "tyštúch" a "šnuptychl".

Zkrátka: Boženka je vzdělaná osoba. Rodiče si dali s jejím vychováním práci, ale všecka čest: Boženka se povedla. Zocelila vzděláním také svou povahu ve velkou ráznost. Byla odhodlána, že její nastávající manžel ani krok nesmí bez ní udělat! Do hospody ho nepustí. Z hospody domů už dočista ne. Jen jednou kdyby se opovážil ji nechati doma samotnu — hrozně, strašlivě bude plakat, až se vrátí, nedá mu večeři na stůl, nedá mu polibek, nepromluví na něho týden a třikráte nejméně v té době omdlí.

Teď přestala Boženka máchat v zamyšlení vařečkou a ustala současně v četbě "Kuchařky". Co asi drahý Rudí v této chvíli dělá? Na ni myslí i v kanceláři? Rychle počítala na knoflíkách bílého živůtku:.... Myslí — nemyslí — — ano — ne! — Ježíši, Maria! Na koho by ten strašlivý člověk myslil, než na ni? Na koho — na co? — Vůbec měla by s ním býti i tam! Je to hloupé. Strašlivě hloupé, to louskání paragrafů v ohromných knihách! Ach, to líbání a povídání o manželství je rozhodně docela něco jiného a patří to aspoň k věci...

Nastávající "milostpaní" ustala v přemýšlení. Cibulka na kamnech vesele prskala, smažíc se z běla do žluta, ze žluta do červena a z červena do černa. Jíška se též příjemným zápachem rozpalovala. Slečna Boženka se už vznášela u kamen v kouři jako anděl — ale to všecko ji nevyrušovalo z důležitých myšlének budoucnosti. Malicherný světe! Co je taková připálená jíška nebo cibulka aneb i rajská omáčka proti rajským myšlénkám "o Něm?" Připálená cibulka a ohromná láska' Ach — darmo mluvit!

Máti právě vrazila z nákupu v trhu do kuchyně a stanula ve dveřích. Ztrnula zděšením. Zamžikala očima a zakuckala se: "Umučená hodino! Bože, co děláš? Nešťastné dítě, máš rozum? Nevidíš, neslyšíš — necítíš nic? — Vždyť tu všecko hoří! Kde je Marie? Pro rány Kristovy — to je tu beze mne Sodoma Gomora!"

V okamžiku byla starostliva máti u plotny. Štíhloboké kuchafince vypadla leknutím tlustá "Kuchařka" z ruček. Pokličky na hrncích vesele skákaly, jakoby radostí, že to všecko dnes jde u nich tak čiperně a zprudka.

"Mami — já — — víš — —" namítla zajíkavě Božka.

"Já vím," zlobila se máti zlostí nejspravedlivější, "tobě, bláznu, tak něco svěřit! Do smrti nebudeš míti rozum! Prosím tě, pověz mi, po kom jsi? Po mně jistě ne! Já to věděla! To si zas dnes tatínek pochutná! Už na trhu se mi nadarmo nezdálo, že cítím spálenou jíšku. No ano, na mou duši — a cibulka taky. Já nešťastná matka to zase odnesu při obědě za tebe!", lamentovala máti jedním dechem.

Pootevřenými dveřmi se vytratila Boženka do pokoje. Hezky tiše, jako slepička. Tam usedla a začala psáti do svého deníku, jemuž svěřovala své city tak, jako svému miláčkovi, dnešní své kuchařské dobrodružství. Svůj zápis končila výlevem citů: "Až tyto řádky, můj Rudáčku, někdy později budeš číst, uznej, jak ohromně tě miluji, když ani při jídle na tebe nezapomínám. Máti mne vypeskovala, že ti nedovedu uvařit ani černou kávu nebo vejce na tvrdo. To je jedno, viď? V naší lásce nám na vaření beztak ani mnoho času nezbude. Vidím, jak se usmíváš, dáváš mi za pravdu. Máti nám už nebude, zaplať pánbůh, nic poroučet, protože budu poslouchat jen tebe, moje nebe! Až budu tak stará jako je naše mami, jistě už dovedu pak také vařit bez "Kuchařky". Mami bude něco povídat? Ještě si vzpomínám zcela jasně, když jsem byla ještě malá, že tatínek často dřív něco při obědě shazoval se stolu, a myslím na mou duši, že to byly talíře s nedovařeným nebo nedopečeným masem. Já vím jen tolik, že k vůli tobě, můj drahý, jediný Rudi, snesu všecko, všecko. Počkej, ještě douška: Teď jdu k pianu... Chci, abys v této chvíli na mne myslil (prosím tě, nebuď mi ani myšlenkou nevěrný, protože bych musila umřít!). Až k nám přijdeš, zeptám se tě, zda jsi na mne myslil tuhle dobu."

Zavřela deník. Usedla k pianu a hrála velice vroucně a velice sladkým hlasem: "Ach, není tu, není — co by mne těšilo —"

Máti stanula ve dveřích, právě když byla Božka v největším zápalu, jako dříve u kamen. Zpívala s takovým nadšením, až se tabulky v oknech třásly. Ale paní máti pro to jistě neměla pochopení. Mračila se straš livě.

"Pane na nebi! Co ti je zase? Nemáš nic jiného na práci, než celý den kokrhat? Že tatínek to piano kupoval! Dělej něco moudrého, když tě v kuchyni nemohu potřebovat! Šij, vyšívej! Máš beztak všechno načato a nic nedoděláš pořádně!"

"Ale mami —"

"Dost! Žádné odmlouvání. Jestě jsi moje dcera, budeš poslouchat, co ti poručím. Později si dělej, co chceš. No, děkuji pěkně! Já bych tak chtěla být tvým manželem!"

Máti bouchla dveřmi. Ještě za nimi v kuchyni zněl její zvučný orgán.

Boženka tedy usedla k ručním pracím. Dodělávala právě modré lemování na závěs do police. Usmívala se spokojeně, myslíc na návštěvu švadleny, která dnes má přijít na první zkoušku.

Božka vyskočila a stanula před zrcadlem. "Ach, ach —! Svatební šaty! Takhle dlouhá vlečka!" Vycenila do zrcadla zoubky: "Ruku líbám, milostpaní doktorová!" — "Dobrý den!" — "Jak se ráčíte, milostpaní?" — "Děkuji, dobře!" — "Co dělá pan manžel, milostpaní?" — Ó to bude strašně krásné! Deset kočárů! De-set!, zatleskala rukama. "Já to vyhrála! Já! Já! Rudi chtěl jenom pět — pro nejbližší příbuzné. Kde pak! Deset a nebo raději dvanáct, po případě patnáct. To už bude noblesa. Mne budou něco učit! Mne! Já přece nejsem tak hloupá, abych nevěděla, co na lidi platí... Jen aby Rudi pak nezapomněl kočímu nařídit, aby jel pomalu a hezky daleko za sebou. To vypadá nóbl a závistivci si nás budou moci aspoň dobře prohlédnout. — Božínku, to jsou starosti! Sešedivím do té doby. Ach, ach! Tak. Ano, tak. Z kostela takhle dlouhánánský koberec až na ulici!"

Božička se dala štěstím a radostí do zvonického smíchu, všecka zaujata pomyšlením na brzkou svatbu. Znova nakláněla se do vysokého zrcadla, prohlížejíc sebevědomě svou půvabnou postavičku a uzardělý, hezký obličej. "Milostpaní doktorová sem" — milostpaní doktorová tam —"

Mladší bratr, studios Pepánek, stanul právě ve dveřích a slyše její poslední slova, dal se do nehorázného řehtání, mávaje kloboukem: "No, na zdar! Lidičky konem, podívejte se! Milostpaní doktorová už je zase v tom. Bláznění! No, bláznění. Ruku líbám, milostpaní!" Svalil se rozpustile na pohovku a poskakoval smíchem v sedě, tluče kolem sebe kloboukem.

Budoucí "milostpaní" se spravedlivým hněvem všecka zardělá: "Ty uličníku — tak se chodí ze školy? Bez pozdravu? To jsi student! Fuj! Rozpustilý kluk jsi! Slouha!"

"Neurážet, slečno! To bych si vyprosil! Je mi, prosím, už čtrnáct pryč! Jsem mladý muž, rozumíme, milostpaní. Hé —"

"Ostatně, kdo by se s tebou pořád zlobil! Až přijde mami, řeknu jí, jak se chováš. A řeknu! A tatínek "mladého muže" zmaluje!"

Ale Pepánek se nedal vyrušovat z "mužného" klidu. Stanul těsně u slečny sestry v hrozivé posici uraženého gentlemana: "Co — že bude slečinka žalovat? Co?! Ty víš, ty —" Budeš povídat! Takhle, v hrsti, tě mám!" Strčil ruce do kapes a postavil se hezky rozkročmo proti ní.

"Hezké manýry máš! Pěkně mluvíš! A koho, že máš v hrsti? Počkej, všecko povím! Všecko!"

Pepánek se znova líbezně ušklíbnul: "Láry — fáry! — Což když ale já — pan "já" něco ví, co by slečnu mohlo mrzet, kdybych před matkou spustil? Co? Koho jiného viděl Pepoušek včera — než "slečnu-milostpaní" na procházce, zatím co měla jít do francouzské hodiny — hé? Koho? — Aha! Slečna Boženka ani muk!" Pokračoval vítězoslavně v pose karatele, což měl ze zkušenosti výborně odkoukáno od tatínka, když mu četl levity pro nedbalost ve škole: "Chudák tatínek! Lituju ho srdečně. Dře se celý den v kanceláři, platí na milostslečnu, aby uměla po francouzsku otvírat zobák, aby lidi viděli, že je "vzdělaná osoba" a slečna "cábruje" na špacírky s nastávajícím milostpánem, místo do hodin. Kdybych tak já někdy šel za školu, to bych si to vypil! Ale ovšem, Boženka, to je mazlíček! Boženka bude mít svatbu! Prosím tě, už jen aby si tě ten hloupý doktor uvázal na krk! — Štěstí pro mne, že mohu už teď na tobě študovat ženské protivné pohlaví! Do smrti nejdeší se nežením! Ty mu osladíš život! Na modlení dám, až budeš pryč!"

Ruce v kapsách, chodil rozhorleně Pepánek po pokoji dlouhými kroky. Jindy by už tak dlouho neřečnil. Byl by od Boženy dostal pádnou odměnu a nastal by pláč a naříkání, až by to máti srovnala. Ale dnes to nejde. Pepoušek měl argumenty. Proto jednala sestřička diplomaticky. Rychle vzala tobolku se stolu a z ní dvacetihaléř. Ohlédla se a hovořila sladce, "jako by se nechumelilo:" "Pepíčku, to bylo náhodou! Učitelka nebyla doma. Ale abys věřil, že té má sestřička ráda — —"

Pepánek se už zase usmíval: "Já vím — když mě nevidíš — jako já tebe! Moc nemluv a dej sem šesták!"

"Tu máš, ale nepromlsej to všecko — a hlavně žádné cigarety — víš, že jsi to tuhle odstonal."

"Bez starosti, slečno. Od té doby už umím kouřit — a se žalováním račte přestat jednou pro vždy, nemám to rád!" Ve dveřích se ještě otočil a kloníl se s pošklebkem: "Ruku líbám, mladá paní! Že pozdravuju pana manžela a dětičky taky. Adieu madame —! He — ? To si zas jednou dám 'bene'!"

Otočil se na podpatku a už byl venku. Hvízdaje si, skákal vesele přes tři schody najednou. Byl v náladě tak povznešené, že domovnici bouchnul do dveří, než vyrazil na ulici.

"Kluk uličnická," oddechla si zatím doma Boženka. Znova usedla k ručním pracím. Chvíli bylo ticho. Zamyslila se, uvažujíc: "Kluci jsou sice rozpustové, když jsou to vlastní bratři, to je pravda — ale kdybych tak já — později — — Kdyby tak Rudi — kdybychom my dva měli za rok hošíčka, takového malinkého, roztomilého, kdyby náš klučíček měl pak vlásky jako Rudínek a oči jako já — to by ovšem bylo něco zcela jiného — —"

Honem usedla zase ke stolku a psala rychle do deníku: "Drahý Rudi — dnes ještě něco: — Chci mít hošíčka, aby byl trochu po tobě a trochu po mně. Ujišťuji tě, že to nebude tak rozpustilý kluk, jako je náš Pepa. O to se postarám! Tvá milující příští matka . . ."

Zavřela zápisník a oči také. — Snila nejkrásnější sen o příštím štěstí manželském.

Pepánek se zatím vracel. Vpadl do dveří jako Indián. "Božo! — Svadleny jdou! Škatule, klobouky, šaty. Je toho vagon. Škatuli, i lidí! U nás je to teď jako na pražském mostě!"

Sotva dechu popadaje, usedl k pianu a tloukl do kláves hlučně a falešně: "Na tom pražském mostě . . ."

"Přestaň, nezpůsobo!" křičela Boža.

Dveře se otevřely a nebylo dlouho vidět nic, než objemné krabice různého tvaru. Za nimi se hrnuly starší švadlena, mladší švadlena a služebná Marie. Nastalo vítání, odkládání krabic a pak mluvení a zase mluvení. Pepoušek bušil pořád zatím vesele do kláves, křiče do chaosu: "No, má úcta, to je veselo, když se ženské sejdou!"

"— — Prosím, slečno, jdeme vám to zkusit!"

"Ale prosím — jen pojďte dále, do druhého pokoje! — Přestaneš, Pepo! — Co si o tobě slečna pomyslí!"

Máti křičí z kuchyně: "Bože, pojď sem! Pomáhej mi!"

Božička otevírá rychle dveře. Připálenina líbě z kuchyně zavane.

"Nemohu, maminko — mám tu švadleny!"

Máti se zjeví, všecka umoučněná: "Což, tak z nenadání! To jsou k nám hosté! Pěkně vítám!"

"Ruku líbám!"

"Má úcta — jen dál, jen dál."

Tlustý Amidorek, který byl nemile vyrušen z odpočinku pod pohovkou, vyskočil a běhal vesele mezi nimi a měl jistě z tolika lidí velikou radost, protože vesele štěkal.

Pepíček se zatím chechtá u piana, tluče do něho zběsile oběma rukama a křičí: "Lidé drazí, to je u nás švanda, naše Boženka bude mít svatbu!"

Revmatické bolesti

jsou velmi bolestným onemocněním. Trápí-li vás podobné bolesti, přiložte

Severův Gothardský olej

a obdržíte rychlou úlevu. Jest také odporučován při neuralgických bolestech, křečech, otokách, vymknutinách a pohmožděninách. Účinek jeho v revmatických bolestech nejlépe je popsán v dopise, který nám byl nedávno zaslán a který zde otiskujeme.

W. F. Severa Co.,
Cedar Rapids, Iowa.
"Severův Gothardský olej účinkuje rychle a výtečně. Trpěl jsem revmatickými bolestmi v nohou, nemohl jsem ani chodit, avšak po několika obkladech s Severovým Gothardským olejem cítím se úplně dobře. Nikdy nechci býti bez něho v domě. Mojí dva synové ho také chválí jako dobrý liniment při vymknutinách a namožděninách z těžké práce. Odporučujeme ho všem, kdo trpí revmatismem, otokem, namožděninou nebo vymknutinou.
M. Czagala, R. 1, Box 6,
St. Louis, Mich."

Jako dobré mýdlo
Severovo léčebné kožní mýdlo
má mnoho upotřebení. Cena 25c.

Pro dítky i dospělé
Severovy Tab-Lax
Projímavé cukrovinky.
Cena 10 a 25 centů.

Severovy léky jsou na prodej ve všech lékárnách. Nemá-li je váš lékárník na skladě, objednejte si je přímo od nás.

W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Let me send you FREE PERFUME

Write today for a testing bottle of

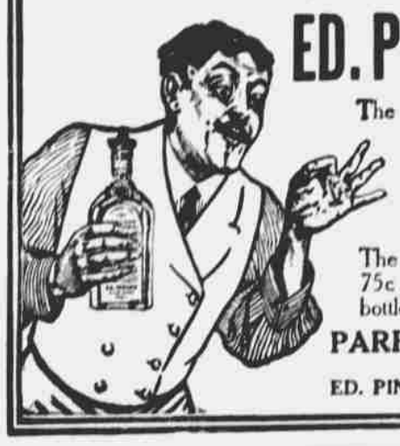

ED. PINAUD'S LILAC

The world's most famous perfume, every drop as sweet as the living blossom. For handkerchief, atomizer and bath. Fine after shaving. All the value is in the perfume—you don't pay extra for a fancy bottle. The quality is wonderful. The price only 75c (6 oz.). Send 4c for the little bottle—enough for 50 handkerchiefs.

PARFUMERIE ED. PINAUD
Department M.
ED. PINAUD BUILDING NEW YORK

Sdružení českých lékařů
v Omaze a So. Omaze

DR. ŠRÁMEK J. M.
sev.-záp. roh 8. a Hickory ul. Tel. Douglas 6645.

DR. KOUTSKÝ JOHN W.,
405 sev. 24. ul., So. Omaha
Telefon South 142.

DR. NĚMEC CHAS. J.,
1316 William ul., Omaha.
Telefon Douglas 2817.

DR. F. J. SWOBODA,
1255 již. 16. ul., Omaha
Telefon Douglas 2313.

DR. ŠIMÁNEK G. F.,
1262 již. 13. ul., Omaha.
Operacím se věnuje zvláštní pozornost.

DR. KÁLAL F. J.,
627 City national Bank, proti Burgess-Nash obchodu
Telefon Douglas 1761.

DŘI. CHALOUPKA & CHALOUPKA
24. a M ul., So. Omaha, Neb.

My shora uvedení lékaři dle pravidel lékařské etikety, nejdůrazněji odsuzujeme veškeré ohlašování kteréhokoliv lékaře sama sebe v kterýchkoliv časopisech svými pacienty, nechť už je to jakýmkoliv způsobem, ať ve zprávách místních nebo osob nich. 43-tf

Revmatism,

ústřel čili houser, neuralgie, ztuhlost a zápal svalový vyžadují přípravku k vnitřnímu užívání, aby byla soustava zbavena jedovatých látek a aby choroba byla odstraněna. Severův Lék proti revmatismu (Severa's Rheumatic Remedy) se velmi dobře v podobných případech osvědčil. Pan Fr. Řezník, 120 Oak Hill, East Pittsburg, Pa., nám napsal, že užíval Severův Lék proti revmatismu a koupal nohy v teplé vodě, přikládaje Severův Gothardský olej (Severa's Gothard Oil) a po využití dvou láhví Léku proti revmatismu "horečka zmizela a bolesti v kostech přestaly." Cena Severova léku proti revmatismu $1.00. V lékárnách, aneb přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia. — Advertisement.

LOUIS BERKA,
český právník a veřejný notář
336 Bee Bldg., Omaha
Vymáhá dědictví a srovnává majetek zde i v Čechách. Dá vám dobrou radu a zastoupí vás ve všech soudních případech. TEL. DOUGLAS 3027

The Cleaning That's-up-to "The Standard"

MÁTE NĚCO

k čistění nebo barvení? Pak zavolej to známou českou firmu

"The Standard"
CLEANERS & DYERS
E. Hladík, maj. 1236 So. 13th St.
Telefon Red 8276.

Práci děláme a rozvážíme po celém městě.

7% NA VAŠE PENÍZE
ZARUČENÉ
HOME BUILDERS INC. OMAHA

JOS. T. VOTAVA.
PRÁVNÍK
Úřadovna: 4. pokoje 800 Bee Building.
Telefon: Douglas 651.
Omaha — Nebraska.

Modní svět.

1109. — Šaty pro děvčata. — Střih ve 4 velkostech: 6, 8, 10 a 12 roků. Potřeba 3⅛ yardu 40-palcové látky na velkost 12 let.

1108. — Šaty pro děvčata. — Střih ve 4 velkostech: 8, 10, 12 a 14 let. Jest zapotřebí 3 yardy 44-palcové látky na velkost 8 roků.

1102. Domácí šaty pro dámy. Střih v 6 velkostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palců přes prsa. Vyžadují 5½ yardu 44-palcové látky na 36-palcovou velkost. Sukně při dolením okraji měří dva yardy.

1084. — Šaty pro dámy a slečny s tunikou. Střih ve 4 velkostech pro slečny: 14, 16, 17 a 18 let a v 6 velkostech pro dámy: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palců přes prsa. Jest zapotřebí 6 yardů 44-palcové látky na velkost 14 roků a 6½ yardu na 36-palcovou velkost. Sukně ve velkosti pro slečny měří při dolením okraji 1½ yardu a při velkosti pro dámy 1⅞ yardu.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden modní vzorek střih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

Upozorňujeme naše odběratele, aby při objednávce vzorků střihů neopomenuli udati mimo naznačeného čísla, ještě míru aneb stáří.